

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาเรื่อง รายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ภายใต้โครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนทางการศึกษา การศึกษาเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ดังที่ Alfred Marshall ได้กล่าวไว้ว่า “การศึกษาเป็นการลงทุนที่มีคุณค่าสูงกว่าการลงทุนชนิดอื่น” (อัมพร วิจิตรพันธ์ และสุณี ฉัตราคม, 2528)

กชกร อินทุโสภณ (อ้างถึงใน พิกุล พงษ์กลาง , 2544) กล่าวว่า ในการลงทุนทางการศึกษาจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ใช้ในการลงทุนซึ่งค่าใช้จ่ายนี้อาจพิจารณาได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. พิจารณาในส่วนของผู้จัดสรรบริการการศึกษา คือค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาลงทุนไปในการให้บริการการศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วค่าใช้จ่ายประเภทนี้รัฐบาลเป็นผู้ลงทุนโดยตรง ประกอบด้วย

1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ ซึ่งจะรวมค่าใช้จ่ายในหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าจ้าง ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภคและเงินอุดหนุน ทั้งในส่วนที่เป็นเงินงบประมาณ นอกงบประมาณ และเงินต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายดำเนินการในหมวดต่างๆ เหล่านี้จะถูกจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการใช้เงินเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารทั่วไป ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอน ค่าใช้จ่ายเพื่อให้บริการชุมชน และค่าใช้จ่ายเพื่อทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1.2 ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน ได้แก่ค่าเสียโอกาสในการใช้อาคารสถานที่ และครุภัณฑ์เพื่อการศึกษาแทนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมหรือบริการอื่นๆ

2. พิจารณาในส่วนของผู้รับบริการทางการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับที่พักอาศัย ได้แก่ ค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับที่พัก เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และค่าซักกรีด

2.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวนอกที่พักอาศัย ได้แก่ค่าอาหาร ค่ายานพาหนะประจำวัน ค่าบันเทิงพักผ่อนและสังสรรค์

2.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายและค่ารักษาพยาบาล

2.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ ค่าลงทะเบียนวิชาเรียน

ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงต่างๆ ตามระเบียบของสถาบัน ค่าตำราและอุปกรณ์การศึกษา ค่าทำรายงาน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแบบชุดฝึกงานและอุปกรณ์ในการศึกษาภาคปฏิบัติ ค่ากิจกรรมพิเศษ และค่าชุดใช้ในกรณีที่ทำของเสียหาย

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ความเป็นมาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน ในขณะเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการให้โอกาสนักเรียนนักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐบาลสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย จากนโยบายทั้งสองข้อดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องและเกื้อหนุนกัน จึงเสนอเป็นมาตรการส่งเสริม 3 ประการ ได้แก่

1. การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชน
2. การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเอกชน
3. การจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 คณะรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี) มีมติเห็นชอบในหลักการ โครงการ จัดตั้ง “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย เริ่มให้นักเรียนและนักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมาบนพื้นฐานของหลักการดังนี้

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มีมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา อันมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็น การสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

ภายหลังเมื่อรัฐเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากขึ้น จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541” ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความมั่นคงถาวรขึ้น

วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เพื่อให้นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบจนถึงปริญญาตรี

คุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและสายอาชีพ) นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี) ทั้งภาคปกติ ภาคพิเศษ รวมทั้งการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อนุปริญญา ปริญญาตรี)

- 1) เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- 2) เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ที่มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี
- 3) เป็นผู้มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบันการศึกษา
- 4) เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษาชั้นร้ายแรง หรือไม่เป็น ผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย
- 5) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงหรือส่วนราชการอื่นๆ
- 6) ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใดๆ มาก่อน
- 7) ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างการศึกษา
- 8) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- 9) ไม่เป็นหรือเคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- 10) ต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะเวลาผ่อนชำระอีก 15 ปีรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี

การพิจารณาคุณสมบัติผู้ขอกู้ สถานศึกษาจะพิจารณาเป็นรายปี ผู้ขอกู้ที่มีคุณสมบัติจะได้อีกหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวงเงินกู้ยืมที่สถานศึกษาได้รับจัดสรร

ขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ระดับการศึกษา/สาขาวิชา	ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา บาท/รายปี	ค่าครองชีพ บาท/รายปี	รวม บาท/รายปี
1. มัธยมศึกษาตอนปลาย	14,000	12,000	26,000
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	21,000	15,000	36,000
3. ปวท./ปวส.			
3.1 พาณิชยกรรมหรือบริหารธุรกิจ ศิลปหัตถกรรมหรือศิลปกรรม เกษตรกรรมหรือเกษตรศาสตร์ คหกรรม หรือคหกรรมศาสตร์ และอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว	25,000	24,000	49,000
3.2 ช่างอุตสาหกรรมหรืออุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทัศนศาสตร์	30,000	24,000	54,000
4. อนุปริญญา/ปริญญาตรี			
4.1 สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	60,000	24,000	84,000
4.2 ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศาสตร์	60,000	24,000	84,000
4.3 วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	70,000	24,000	94,000
4.4 เกษตรศาสตร์	70,000	24,000	94,000
4.5 สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	80,000	24,000	104,000
4.6 แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	150,000	24,000	174,000

ที่มา : <http://www.studentloan.or.th/loan-kys.php>

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

1. เงินกู้ยืมที่จ่ายเข้าบัญชีของสถานศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
2. เงินกู้ยืมที่จ่ายเข้าบัญชีของนักเรียน นักศึกษาผู้กู้ยืม ได้แก่ ค่าครองชีพ (ค่าที่พักและค่าใช้จ่ายส่วนตัว)

ขั้นตอนการขอกู้ยืม กยศ.

นักเรียน นักศึกษา ต้องดำเนินการขอกู้ยืมผ่านระบบ e-Studentloan ที่เว็บไซต์ www.studentloan.or.th โดยให้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ลงทะเบียนเพื่อขอรหัสผ่านเข้าสู่ระบบ โดยรอผลการตรวจสอบทะเบียนราษฎร 1 วัน
2. ผู้ที่มีรหัสผ่านแล้ว สามารถเข้าระบบไปกรอกแบบคำขอกู้ยืม
3. รอสถานศึกษาเรียกสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกผู้มีสิทธิกู้ยืม กยศ. โดยสถานศึกษาจะเป็นผู้พิจารณาคุณสมบัติของผู้กู้ยืมเป็นรายปี ภายในกรอบวงเงินที่จัดสรรให้
4. ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจากสถานศึกษาต้องเปิดบัญชีออมทรัพย์กับธนาคารกรุงไทยสาขาใดก็ได้ เพื่อรับโอนเงินค่าครองชีพ
5. ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินเข้ามาทำสัญญากู้ยืมเงินผ่านระบบ โดยต้องส่งพิมพ์สัญญาจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับและคู่ฉบับ) ดำเนินการให้ผู้ค้ำประกัน พยาน และผู้แทนของสถานศึกษาร่วมลงนามในสัญญาทั้ง 2 ฉบับ พร้อมจัดเตรียมเอกสารประกอบสัญญาและสัญญาเพื่อส่งให้สถานศึกษา
6. ติดต่อสถานศึกษา เพื่อลงนามและตรวจสอบ จำนวนเงินขอกู้ ในแบบลงทะเบียน / แบบยืนยันจำนวนเงินค่าเล่าเรียน และค่าครองชีพ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ยืนยันความสมบูรณ์ครบถ้วนผ่านระบบ

7. นักเรียน นักศึกษา รอรับเงินค่าครองชีพเมื่อเปิดเทอม ทางบัญชีธนาคารกรุงไทย

ผู้ค้ำประกันในสัญญากู้ยืมเงิน

1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
2. กรณีบิดามารดาเสียชีวิต ให้ผู้ปกครองที่รับอุปการะเลี้ยงดูลงนามแทน
3. บุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้ที่น่าเชื่อถือ
4. กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกันไม่ให้ความยินยอมให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวใด
5. กรณีไม่มีบุคคลค้ำประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์แทน

การลงนามค้ำประกันในสัญญากู้ยืมเงิน

ให้ผู้ค้ำประกันลงลายมือชื่อค้ำประกันในสัญญากู้ยืมต่อหน้าสถานศึกษา หากผู้ค้ำประกันมีที่อยู่ห่างไกลจากสถานศึกษาให้จัดส่งสัญญาให้ผู้ค้ำประกันลงลายมือชื่อค้ำประกันได้ และต้องให้เจ้าพนักงานทะเบียนท้องที่ (อำเภอ) หรือเจ้าพนักงานทะเบียนท้องถิ่น (เทศบาลหรือสำนักงานเขต) ในเขตพื้นที่ที่ผู้ค้ำประกันอาศัยอยู่ ลงนามรับรองลายมือชื่อของผู้ค้ำประกัน

บุคคลผู้รับรองรายได้ในสัญญากู้ยืมเงิน

1. ข้าราชการระดับ 5 ขึ้นไป หรือเทียบเท่า
2. หัวหน้าสถานศึกษา ที่ผู้ขอกู้ยืมศึกษาอยู่
3. ผู้ปกครองท้องถิ่นระดับผู้ใหญ่บ้านขึ้นไป

(ส่วนพนักงานรัฐวิสาหกิจ นายกเทศมนตรีหรือตำแหน่งอื่นที่นอกเหนือจากนี้ไม่สามารถรับรองได้)

เรื่องอื่นที่ควรถือปฏิบัติ

1. ต้องไม่ทำสัญญาเกินขอบเขตวงเงินกู้ยืมที่ได้รับ
2. กรณีที่ต้องการแก้ไขแก้ไขใดในสัญญาสามารถทำได้โดยกลับเข้าสู่ระบบ e-Studentloan และส่งพิมพ์ใหม่ตามขั้นตอนในการขอกู้ยืมข้างต้น
3. เอกสารทุกฉบับต้องลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง โดยเจ้าของเอกสารเป็นผู้ลงลายมือชื่อด้วยตนเอง ได้แก่ ผู้กู้ยืม บิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ค้ำประกัน ผู้รับรองเงินเดือนหรือรายได้ อาจารย์แนะแนวและอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น
4. ผู้กู้ยืมผู้ค้ำประกันผู้แทนโดยชอบธรรม (กรณีผู้กู้ยืมยังไม่บรรลุนิติภาวะ) ต้องลงลายมือชื่อด้วยตนเอง
5. ผู้กู้ยืมผู้ค้ำประกัน ผู้แทนโดยชอบธรรม (กรณีที่มีไซบีดาหรือมารดา) ให้ใช้ทั้ง สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน และต้องรับรองสำเนาด้วยตนเองทุกฉบับ ในกรณีที่ผู้ค้ำประกัน ผู้แทนโดยชอบธรรม เป็นบุคคลเดียวกัน ให้ใช้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านเพียงชุดเดียว
6. เอกสารสัญญาจัดทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยผู้กู้ยืมต้องจัดเก็บสัญญาทุกฉบับไว้กับตนเองจนกว่าจะชำระหนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว
7. ผู้กู้ยืมต้องเก็บรักษาสมุดบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มไว้กับตนเอง แม้ว่าในภายหลังจะบอกเลิกสัญญาการกู้ยืมก็ตาม และไม่ควรถือบัตรเอทีเอ็มของผู้อื่น

8. เพื่อสิทธิประโยชน์ในอนาคตของผู้กู้ยืม ต้องแจ้งสถานภาพกับธนาคารกรุงไทย ได้ทราบในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนตัว (ใช้แบบฟอร์ม กยศ. 203) อันได้แก่

- การเปลี่ยนชื่อ – นามสกุล
- การเปลี่ยนที่อยู่ปัจจุบัน และที่อยู่ตามภูมิลำเนา
- การย้ายสถานศึกษา
- การสำเร็จการศึกษา
- การเลิกการศึกษา

หากผู้กู้ยืม ไม่ได้ขอกู้ยืมเงินหรือไม่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินต่อเนื่องในปีการศึกษาปัจจุบัน และไม่รายงานสถานภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการกองทุนฯ จะถือว่าผู้กู้ยืมได้สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้ว

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

พิทูล พงษ์กลาง (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักเรียนที่เรียนสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของสถาบันการศึกษารัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในปีการศึกษาของนักเรียนที่เรียนสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของสถาบันการศึกษารัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่ปีการศึกษา 2543 โดยรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนสายสามัญจำนวน 170 ราย และนักเรียนสายอาชีพจำนวน 130 ราย สรุปผลการศึกษาได้ว่า นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายส่วนตัวนอกจากที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉลี่ยรวมทั้งปีการศึกษาเป็น 28,800 และ 53,700 ตามลำดับ

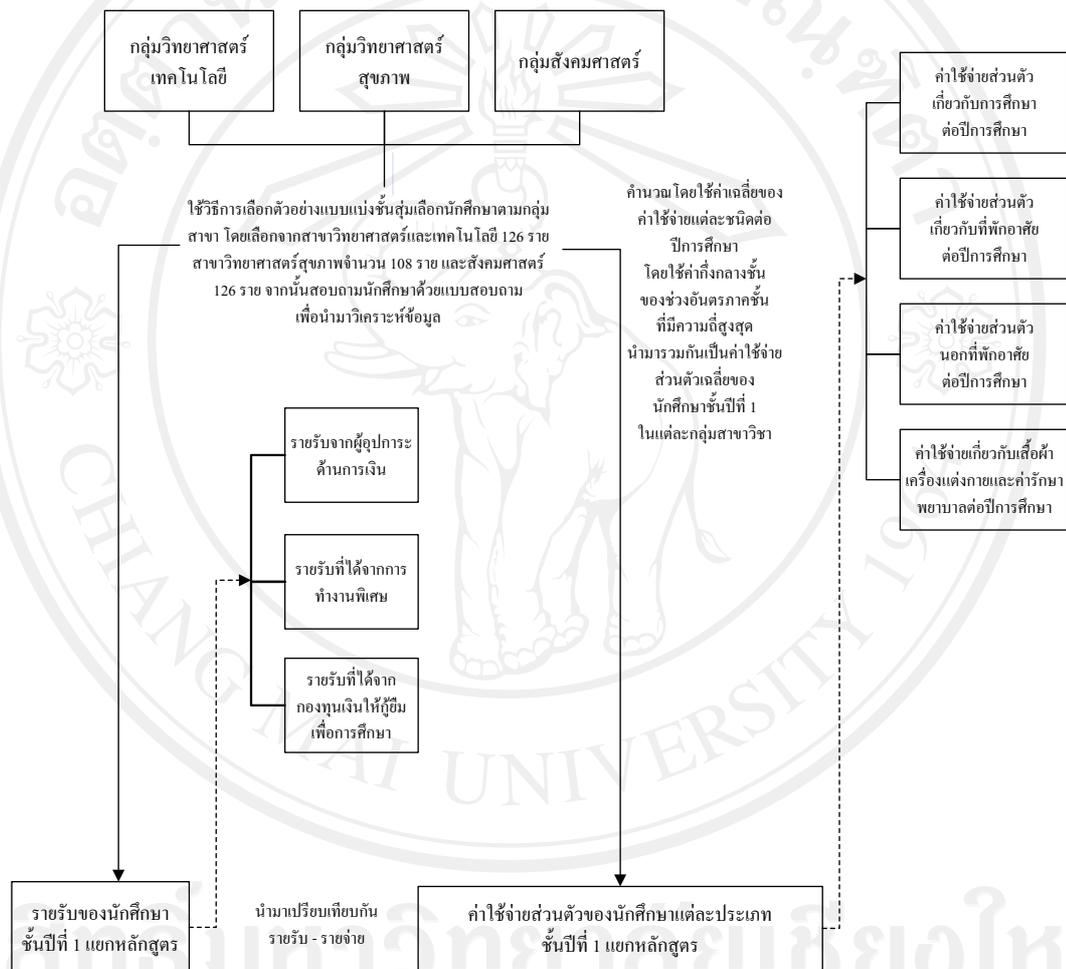
ประยูร เหมบุรุษ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาเนื้อหาตามกรอบแนวคิด 3 ด้าน คือ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา และด้านค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพระหว่างเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำนวน 378 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 127 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 251 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 23 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่ม

แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ผลการวิจัยพบว่า การใช้จ่ายเงินโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน 1 ปีการศึกษา นักเรียน ได้ใช้จ่ายเงินรวม เฉลี่ยคนละ 11,868.84 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ได้ใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างเรียนมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 5,689.55 บาท รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เฉลี่ยคนละ 5,017.99 บาท และค่าบำรุงการศึกษา ค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษา เฉลี่ยคนละ 1,161.30 บาท โดยใช้จ่ายในการซื้ออาหารมาเรียนมากที่สุด เฉลี่ยคนละ 3,812.70 บาท และใช้จ่ายเป็นค่าที่พักอาศัยน้อยที่สุด เฉลี่ยคนละ 140.28 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันและมีผลการเรียนต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินเพื่อประโยชน์ต่อ การศึกษา แต่เงินที่ให้กู้ยืมไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ควรเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม และผู้เกี่ยวข้องควร ให้สถานศึกษาควบคุมติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของนักเรียน

รชนี แสงศิริ และคณะ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการใช้จ่าย ของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ความเข้าใจในกระบวนการชำระหนี้คืนให้แก่กองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาในการใช้บริการกองทุนเงินให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวิธีการวิจัยโดยทำการรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาจากเอกสาร ตำราต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องรวมถึงการเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจาก โครงการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 400 คน จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัย เอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา 400 คน ได้รับวงเงินกู้ยืมในปี การศึกษา 2547 เฉลี่ย 47,524.37 บาทการใช้จ่ายจริงของนักศึกษามีจำนวนเฉลี่ยต่อปี 137,804.76 บาท แบ่งเป็นค่าเล่าเรียน 21,496.75 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวข้องกับการศึกษา 6,601.61 บาท ค่าใช้จ่ายที่ จำเป็นต่อการครองชีพระหว่างศึกษา 59,288.64 บาท และค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นต่อการครองชีพ ระหว่างศึกษาเฉลี่ย 28546.29 บาท หากพิจารณาเฉพาะเงินที่จ่ายจริงตามวัตถุประสงค์ของกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะมีจำนวนเฉลี่ยปีละ 89,066.07 บาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเงินกู้ที่ได้รับ จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย สำหรับเรื่องความเข้าใจใน กระบวนการชำระหนี้คืนให้แก่กองทุนเงินให้กู้ยืม นักศึกษามีความเข้าใจมากในเรื่องของหน้าที่ผู้ กู้ยืม แต่ในเรื่องของหลักเกณฑ์มีความเข้าใจปานกลางถึงน้อย ส่วนในเรื่องปัญหาและอุปสรรค พบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเรื่องระยะเวลาในการติดต่อกับธนาคาร ขั้นตอนการกู้ยืมที่ยุ่งยาก และ

ในการกู้ยืมครั้งแรกหรือการต่อสัญญาเงินเข้าบัญชีช้ามาก นอกจากนี้การตรวจสอบคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่สถานศึกษายังใช้เวลานาน และการติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับบริการไม่ดี

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพแสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง รายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายใต้โครงการ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การการศึกษา มีกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้ คัดเลือกตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งนักศึกษออกเป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิจิตรศิลป์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะการสื่อสารมวลชน คณะรัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จากนั้นจะเริ่มรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 360 ชุด โดยจัดเก็บจาก กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 126 ชุด กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 108 ชุด และกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์จำนวน 126 ชุด ในแบบสอบถามจะประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รายรับของผู้ตอบแบบสอบถาม และรายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งรายรับของผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 3 ประเภท คือ รายรับที่ได้จากผู้อุปการะด้านการเงิน รายรับที่ได้จากการทำงานพิเศษ และรายรับที่ได้จากโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และรายจ่าย 4 ประเภทคือ รายจ่ายส่วนตัวที่เกี่ยวกับการศึกษานอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บ รายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย รายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักอาศัย และรายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องใช้และค่ารักษาพยาบาล โดยในการคำนวณจะใช้ค่ากึ่งกลางในอันตรภาคชั้นที่มีความถี่สูงสุดมาเป็นค่าเฉลี่ยของรายรับหรือรายจ่ายประเภทนั้นๆ เมื่อได้รายรับและรายจ่ายแยกเป็นหมวดแล้ว จะนำรายรับและรายจ่ายแต่ละหมวดมาคำนวณเป็นรายรับรวมและรายจ่ายรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแยกกลุ่มสาขาวิชา